

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Acta Ecclesiae Mediolanensis

Acta Synodalia Dioecesana Ecclesiae Mediolanensis, Pars Secunda

Borromeo, Carlo

Brixiae, 1603

Institvtionvm Ad Oblatos pertinentium epitomes, Liber Secvndvs.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11399

Oblatis magnis animi vitijs laborauerint, a Reuerendissimo Archiepiscopo segregandi sunt & excludendi, voti vinculo soluti, quod in congregatione nuncuparint, siue illud obedientiae tantum sit, siue etiam paupertatis, vel subiectionis bonorum.

Non solum autem hos delictorum gratia, sed bonos etiam interdum iusta aliqua de causa dimittendi facultas apud Archiepiscopum omnino libera sit. quorum tamen nullum missum faciat, nisi voti cuiuscunque in congregatione emissi vinculo liberatum.

Qui autem exclusi quacunque causa fuerint, hi liberi omnino sint ab omni conscientiae scrupulo, quod ad vota emissae attinet.

Neque semel dimissi iterum recipiantur.

Si qui excludendi sunt, ijs plane omnia, quae per illos ad congregationem peruenierunt bona, restituantur, tum mobilia quae extant, tum immobilia, si qua vel ab initio secum attulerint, vel per eos quouis nomine acquisita sint; deductis tamen impensis illa bona meliora reddendi gratia, aut alia huiusmodi ratione, quouis modo factis.

Si quos vero vel paupertatis voto deuinctos, vel ad Titulum mensae communis sacris initiatos, vel certe eidem mensae adscriptos, excludendos esse Reuerendissimus Archiepiscopus censuerit; si ea inopia laborent, vt vnde vitam sustentant, non habeant; illorum inopia, priusquam excludantur, consulere debet Reuerendissimus Archiepiscopus, ne illis desint, quae ad vitam sustentandam necessaria sunt; nisi culpam aliquam admiserint, per quam Sacrorum Canonum iure beneficij etiam Ecclesiasticis,

si quod haberent, amittere debuerint.

INSTITVTIONVM AD

Oblatos pertinentium epitomes.

LIBER SECVNDVS.

De varijs Oblatorum Domibus & familijs. Cap. I.

ostquam de votorum, quae ab oblatiis fiunt, nuncupantur, officiorumque ratione, superiori libro pertractatum fuit, nunc de adiutorij familiarumque ipsorum Oblatorum multiplici ratione in hoc altero libro agendum videtur.

Harum igitur familiarum domus, aliae propriae, aliae communes dicuntur. Propriae illae sunt, quae Oblatorum vsui solae dicatae, proprijs illorum institutis reguntur; Vt domus sancti Sepulchri, & aliae in posterum construende, quae eandem viuendi rationem, eademque sequentur instituta: quas quidem collegiatis etiam domos in hisce constitutionibus vbiq; nominari placuit. His communis, certus, stabilisque, ac firmus in perpetuum victus designatus est.

Præter has autem, illae quoque, in quas Oblatorum nonnulli simul victuri conueniunt, beneficia obtinentes, quibus residendi onus adiunctum est, propriae eodem modo habeantur, & proprio nomine conuictorum domus appellantur: quibus tamen neque certus, neque stabilis, perpetuusque victus, vt superioribus constitutus est. Communes vero dicuntur, vt Seminariorum, ac multiplicis hominum generis collegiorum domus, quas tum Oblati, tum clerici alij communiter studij causa vna incolunt, varia in his pro diuersa personarum ratione instituta seruantes.

Verum quoniam Oblati in eiusmodi domos recipi nequaquam omnes possunt, aut propter multitudinem, aut quia propter impedimentum beneficiorum, quibus residendi onus coniunctum est, in domibus ecclesiarum quibus inseruiunt, habitare tenentur; horum certe omnium gratia, qui extra dictas domos domicilium habent, ne illis instituentis sua desint auxilia, plura etiam alia

varijs

varijs in locis constituentur Oblatorum confortia: quibus singulis præpositi singuli, de quibus infra suo loco dicitur, a Reuerendissimo Archiepiscopo deligendi præerunt.

Quæ igitur ad omnium istiusmodi domorum, & familiarum distinctionem, & propriam Oblatorum in illis viuendi rationem pertinent; sigillatim hoc libro comprehenduntur.

Quæ verò illarum, vniuersæque adeo congregationis procuracionem, gubernacionem, administrationemque complectentur; ex præscriptionibus & constitutionibus ipsius congregationis vberius sumere oportet: Cum præsertim nihil eorum, quæ ad singulorum Oblatorum institutum pertinent, pars illa contineat: Sed ea tantum tradat, quæ scire illos oportet, qui Oblatorum gubernacioni, eorumque congregationi præsunt.

De collegiatis domibus. Cap. II.

Oblatorum congregationis in perpetuum quasi basis sit Ecclesia sancti Sepulcri, eiusdemque domus Prepositus, quasi caput: Huic vero Capiti, atque vniuersæ huic Congregationi regenda, rebusque omnibus quæ ad illam pertinent, gubernandis, Reuerendissimus Archiepiscopus Ecclesiæ Mediolanensis præsit.

Porrò autè Ecclesiâ sancti Sepulcri his potissimè rationibus deligere placuit. Nam & iam pridem a populo Mediolanensi magna veneratione illa colitur: & in media ciuitate constructa, quasi Umbilicus iacet: & superiorum temporum malitia, cum dilapsa cleri disciplina, deprauatisque populi moribus, ratio pietas appareret; tum veneranda ista ecclesia perpetua pietatis & religionis femina seruaui: quandoquidem in hanc per pauci recepti sacerdotes, viri integerrimæ vitæ, salutisque Animarum studiosissimi, præstantissima pietatis opera indefessi semper ediderunt: inter cæteraque institutum scholæ Christianæ celeberrimum in multas partes primi disseminarunt.

Liceat verò semper Reuerendissimo Archiepiscopo alias etiam collegiatis hu-

iusmodi domos, præter illam sancti Sepulcri, huius congregationis quasi membra & in Ciuitate & Diocesi constitutæ: si modò aliunde certus victus illis in perpetuum assignetur; qui sustentationi eorum qui ibidem comorantur sunt, sufficiat. Sintque qui illic habitaturi sunt Oblati, decem, vel octo saltem numero.

Quò si hædes etiam nonnullas, tanquam Oblatorum hospitia, qui ad functiones pro sui instituti ratione in Diocesi præstandas, aliæ de causa mittuntur, constitutæ decreuerit Archiepiscopus; his & Oblatorum numerum qui ad illas diuertant, & sumptuum rationem atque summam, pro sua voluntate decernere poterit; prout animarum Diocesis salutis, & congregationis disciplinæ conseruandæ conducere cognouerit.

Hæc tamen duo Archiepiscopi successores nostri in primis pro prudentiæ suæ ratione diligenter animaduertent: quorum vnum est, præstare Oblatorum numerum, redditusque ipsos domus sancti Sepulcri augere, quam plures in ciuitate collegiatis domos ad vsum Oblatorum erigere ac constituere: Alterum verò, neque plures domus sancti Sepulcri, alijsve collegiatis huiusmodi domibus, quam illarum sumptu alii possint, adscribendos esse oblatos; neque ad viuendum sunt necessaria, illis desint: neque etiam iusto numero pauciores; vt ad huius Ecclesiæ administrationem plures habeantur ministri.

In ædibus igitur sancti Sepulcri, alijsque istiusmodi deinceps erigendis, habitent oblatores omnes, diaconatus saltem ordine insigniti, beneficiumque quod residendi manus requirit, non obtinentes.

At verò illi omnes excipiantur, qui Reuerendissimi Archiepiscopi iussu, vel apud illos manent; qui beneficia residendi oneri subiecta habentes, vitam communiter degunt; vel in pijs Collegijs, domibusve Seminariorum, aut alijs etiam locis, in quibus literarum studijs opera datur, commorantur; vel in diuersas Ciuitatis Diocesi sue partes missi, multiplicia Congregationis ge-

non mōnera; aut denique ex causa ab Archiepiscopo probata, per facultatem ab eodem scriptis traditam ad breue aliquod tempus abfint.

Hos quidem enim omnes a domo sancti Sepulcri, aliisque eius generis collegiatis aedibus ob eas causas abesse liceat.

Oblati in aedibus sancti Sepulcri vel huiusmodi comorantes, victu communi vtantur: praescriptiones eisdem aedibus datas, viuendi normam atque rationem complectentes, diligenter custodiant.

Quod si horum alicui patrimonium, beneficium ve Ecclesiasticum simplex, vel quoduis aliud facultatum genus fuerit, vnde suppeditari victus possit, ipsi, vel illarum aedium familiam qua cum vna viuunt, quantum sumptus, qui pro illis sit, requirit, subleuent, iustamque propterea ex facultatum suarum fructibus portionem conferant, magnopere persuasum esse cupimus.

Eorum nemini liceat, in bonorum suorum, aut beneficiorum, aut negotiorum rationibus administrandis, litibus per se aut alijs rebus incumbere, quae congregationis instituto non conueniant, & spiritualis vitae progressioni, salutisque aliorum procurandae officiant.

At haec omnia fiant (si modò fieri possunt) vel a congregationis procuratore, vel ab alio, quem ipsi Oblati deligere maluerint, nisi ob iustam causam aliquam huiusmodi rerum tractandarum facultatem Oblatis ad tempus tradiderit Archiepiscopus.

Sed & illi quoque in illis ipsis collegiatis aedibus Reuerendissimi Archiepiscopi iussu habitare permittantur Oblati, qui residenti muneri alligatum beneficium non habentes, quamquam neque Diaconatus ordinem susceperunt, neque ea trate sunt, vt suscipere eum liceat; tamen ad diuinum cultum, domesticave negotia illius Ecclesiae domusve collegiatae necessarii sunt.

Porro autem ex Oblatorum numero, qui beneficium Ecclesiasticum obtinet residenti munus adiunctum habens, nullis omnino; etiam si bonorum suorum subiectionem Reuerendissimo Archiepiscopo vouerit, domui sancti Sepul-

cri; aut alijs eiusmodi is posterum constitutendis, neque adiungatur, adscribatur ve, neque fructibus earum alatur, neque demum in illis commoretur.

At contra, quicumque Oblatorum neque Ecclesiasticum beneficium obtinet, neque patrimonium, quod ad sumptus necessarios satis sit; ij ad titularem mensam communis domus sancti Sepulcri, vel aliarum huiusmodi, sacris ordinibus initientur: neque inde quoque alantur, nisi illis quidem Seminatum sumptu, vel alia ratione prouisa fuerit.

Quod si illorum victui tamen aliunde quacunque ratione consultum fuerit, vel quantum satis est Archiepiscopi iudicio, vel aliqua ex parte; illinc mensam communi parcentes, vt ex Pontificijs literis declaratur, victum capiant.

Communis autem mensa sumptibus, vt supra traditum est, alantur, non solum qui commemorati sunt, sed illi etiam maxime, qui votum paupertatis Archiepiscopo ritè nuncuparint: ac illi praeterea in vniuersum, qui quauis ratione mensam illi a Reuerendissimo Archiepiscopo adscripti sunt.

Cui quidem Archiepiscopo etiam illos adscribere liceat, qui sacris ordinibus iam initiati, aliunde etiam habent vnde viuant; si modò beneficium officiove residendi munus adiunctum habente careant.

De domibus conaictorum. Cap. III.

V Bicumque in Canonicalibus Ecclesijs tres saltem oblatores, beneficium, cui residendi munus sit annexum, habeant, ideoque illic eis habitandum sit; hi ex congregationis instituto, Archiepiscopi iudicio ad simul viuendum se conferant; cum scilicet illic, vel plurius datur copia domum quae contiguae sint, vel vna saltem adeo ampla, vt illos omnes excipere possit.

Hoc idem faciendum erit, si in eodem oppido tres saltem Oblatores erant: nisi eorum cohabitatione vicusque communione, impediri functiones ad Ecclesias pertinentes quibus illi adscripti sunt.

Re.

Reuerendissimus Archiepiscopus iudicauerit.

In omnibus autem Conuictorum domibus, eadem ab ijs omnibus qui illic degent, viuendi instituta omnino custodiantur, quæ à familia sancti Sepulcri obseruantur; in ijs scilicet rebus, quæ cum illorum statu qui residendi munere adstricti sunt, Reuerendissimi Archiepiscopi iudicio conuenire possunt.

De oblatorum habitatione in Domibus Seminariorum, Collegiorumve Piorum. Cap. III.

Oblati, quibus locus ex instituto in Conuictorum collegiatisue domibus non relinquatur, omnes, si fieri possit, in Seminariis, collegiisue pijs educentur, absque tamen congregationis, & collegiatarum eius domus sumptu: & Ecclesiasticis præterea studijs rite instruantur.

Ac ex his quidem, quicumque aut optimis naturæ donis præditi, aut bonis diuinitus infusus donati, eam probitatis, & ingenij indolem præferent, vt cum literis, tum christiana in primis probitate præstantes eos fore spes iam certa concipiatur; hos omnes, etiam si sacris omnibus ordinibus initiati sint, in seminarijs diu retinendos, resque eis necessarias suppeditandas sua Archiepiscopali auctoritate curet Archiepiscopus; vt huic tandem Ecclesiæ, congregationique ipsi, præstantiores vberioresque fructus suo tempore afferre possint: neque interea congregationi incommodo, sumptuue sint.

Si cui Oblato beneficium cui residendi onus sit adiunctum habenti, a sua ecclesia abesse propter literarum studia concessum sit; huic in collegijs, domibusue Seminariorum habitandi locus procurretur, iustaque suorum fructuum portio pro sui sustentatione ab hoc ipso conferatur.

Quicumque autem in ædibus Seminariorum, collegiorumve degent; præscriptiones, & institutiones, quæ in illis seruari solent, quandiu illic degent, custodiant; & illa præterea omnia, quæ Oblatis in domo sancti Sepulcri, alijsue e-

ius generis viuentibus præscripta sunt; quatenus Seminariorum, collegiorumve institutionis non repugnant.

De Oblatis communis vitæ institutionem non exercentibus. Cap. V.

SI qui Oblati sint, quibus neque in Collegiatis domibus, neque in Conuictorum, aut Seminariorum, Collegiorumve piorum ædibus locus sit; ij porro donec in ea loca mitti possint, alijs honestis locis Reuerendissimi Archiepiscopi iussu commorentur: Vbi & literis operam nauent, & certæ ecclesiæ adscripti, functiones sui ordinis præsentent, atque in his præterea rebus operam insumant, quæ ad eorum institutum potissimum spectant.

Verum enim verò, & illi ipsi de quibus paulò ante diximus, & alij quoque, qui propter residendi impedimentum, neque in proprijs, neque in communibus Oblatorum domibus degere queunt; in vnaquaque Vrbs regione, vel in singulis diocesis plebibus, aut in certa quadam Vrbs diocesisue parte, vt res occasioque feret, Archiepiscopi iudicio delecta, Præpositum consortij Oblatorum eiusdem partis vel regionis statim temporibus conueniant, illiusque iussu obtemperent.

At verò ille ipse Præpositus sic sui consortij curam gerat, vt tales se præsentent Oblati (quantum ad munus instituti exequendum, viuendiq; rationem attinet) vt quamuis a communi mensa se iuncti sparsim habitent, eorum tamè, qui vna in proprijs communibusue ædibus viuunt disciplinam, pro status ratione, quantum fieri potest, imitari contendant. Præterea verò tum hic ipse Præpositus, tum illi Oblati omnes Præposito sancti Sepulcri subijciantur.

Et qui in ciuitate commorantur, semel saltem singulis mensibus Reuerendissimi Archiepiscopum adeant: Præpositum verò sancti Sepulcri semel singulis hebdomadis.

Qui verò in diocesi, tertio quoque mense ad Reuerendiss. Archiepiscopum, Præpositumq; sancti Sepulcri semel saltem veniant, nisi aliter iudicauerit Reuerendiss.

diff. Archiepiscopus; vt progressus sui, quem aut in studijs literarum, & rerum spiritualium, aut in suorum munerum administratione, animarumque fructu fecerint, rationem reddant.

De hospitio Oblatorum. Cap. V I.

Heb. 13.

Cum autem inter Ecclesiasticarum virtutum munera, non vltimum certe locum hospitalitas obtineat, per quam Antiqui illi Patres, vt ait D. Paulus, Deo placuerunt, Angelis hospitio receptissimi qua iusta de causa, qui in Diocesi morantur, nulloque residendi iure sunt obstricti Oblati, Mediolanum venerint; benigno illos omnes hospitio excipiat Domus Sancti Sepulcri.

Idemque present alix quoque eius generis domus, quae in Diocesi Deo iuuantur constituentur.

Neque enim Oblatorum disciplina conuenire videtur, vbi sint tales Aedes constitutae, ad alias diuersi generis hospitij causa diuertere.

Sed neque qui Ecclesiasticum beneficium, officiumve personalis residentiae obtinent, ad laicales Domo hospitij causa in Vrbe diuertant: sed vel in eas Aedes veniant, quae clericorum causa Hospitij nomine nuper constitutae sunt, vel in alias Ecclesiasticorum hominum, praesertim vero Oblatorum, & eorum maxime qui Conuictores dicuntur.

Verum si quos horum frequentius diuertit, vbi in Vrbe morari iusta de causa contingat; hi cum Praeposito sancti Sepulcri re communicata, quod ad vitium impensam attinet, quod ab Hospitijs sua causa impenditur, illius iudicio compensent.

De oneribus a congregatione non recipiendis. Cap. V I I.

Neque onera vlla extrinsecus oblata, neque bona vllius generis cum oneribus coniuncta, neque quidquam eorum, quae priorum legatorum ratione atque titulo ita sunt instituta, vt illis vel perpetua onera, vel etiam ad tempus annexa sint, liceat congregationi, vel congregationis vlli familiae, Prae-

posito, vel cuius aliorum qui congregationi regendae praesunt, absque Reuerendissimi Archiepiscopi consensu accipere.

INSTITUTIONVM AD Oblatos pertinentium epitomes,

LIBER TERTIVS.

De pijs exercitationibus singulorum Oblatorum, ad ipsorum disciplinae spiritualis incrementum pertinentibus. Cap. I.

Cum officium, ad quod Dei benignitate & munere Oblati omnes vocati sunt, ad animarum salutem spectet, diuinumque ac supernatura-

le sit; idcirco charitatis desiderio, veraque in Deum pietate accensi, magis ac magis in hac ipsa animarum salute elaborandum esse (quod proculdubio praestantissimum Dei donum est) sibi omnino persuadeant, oportet: atque illis potissimum rationibus se id adepturos confidant, quibus supernaturales ac infusae virtutes omnes, quae vera sunt animarum iuandarum instrumenta, impetrari, exorarique a Deo largitore solent; orationibus videlicet, ieiunijs, vigilijs, sanctarum scripturarum studijs, meditationibus, ipsaque humilitate potissimum.

Cum enim iutare alios, ad christianamque religionem ac pietatem, verasque virtutes dirigere sibi proposuerint Oblati; ipsis quam maxime perfectae in primis animorum suorum institutionis, vitaeque integritati incumbendum est: quae ante omnia alia ecclesiasticis, sacerdotalique ordine insignitis hominibus inesse debent.

Hae autem perfectio virtutum omnium, ardentissimo studio & charitate in primis, atque familiaritate coniunctioneque cum Deo per spirituales exercitationes assiduas comparatur; tum veretiam recta atque sincera animi intentione, in rebus actionibusque omnibus ita obeundis, vt non propria vel affectio, vel utilitas, sed Dei gloria, animarumque salus vbique spectetur, ac praeratur.

Quare.